

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 10. Aliæ lites in Neapolis Regno circa immunitatem Ecclesiasticam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

Sæc. XVII., Ecclesiæ læsiva, & Apostolicæ Sei
A. C. 1707., prorsus injuriosa, quam parum ha
 „(quæ sine summo animi nostri dolor
 „recensere nequivimus) respondere
 „debito muneris, quod geris, dign
 „tati characteris, quo insigniris, &
 „ligioni jurisjurandi, quo te Deo, n
 „bis, Ecclesiæ in fuscipiendo consecr
 „tionis munere obstrinxisti, monere
 „adhibito ut probe scis, secreto medi
 „ab ipso pontificatus nostri primordi
 „non prætermisimus, sed quia, deis
 „superque novimus, nihil tum quiden
 „nihil postea salutari hoc officio aqu
 „te profuisse, ne tacuisse, vel parcus
 „quam par erat, in caussa tam gravi
 „locutos fuisse nos aliquando pœnitentia
 „memoresque non tantum ovium, sed
 „& pastorum nos a Domino constitut
 „tos esse pastores, decrevimus tandem
 „animum, ac monita nostra tibi ap
 „tius denuntiare, ut ea quæ perper
 „egisti, diutius non differas debita
 „emendatione corrigeret, ut a simili
 „ibus in posterum abstineas, atque in
 „terim conscientiæ tuæ consulas.”

§. X.

*Aliæ lites in Neapolis Regno circa
 immunitatem Ecclesiasticam.*

Sub idem tempus pariter in Neapolis Sæc. XVII.

A. C. 1707.

Regno graves admodum turbæ su-
scitabantur ob immunitatem Ecclesia-
sticam passim violatam; cum enim *Bull. Magna*
Philippus de Anastasiis Archiepiscopus Part. II.
Surrentinus in eodem Regno suam pag. 294.

Diæcesin ac præcipue Parochiam S.
Prisci Anno 1700. lustraret, ac pro
more Gubernatores laicos, ejusdem-
que Parochiæ Administratores ad red-
dendas administrationis suæ rationes in-
dictis censuris moneri curaret, hi ad
Januarium de Andrea Regiæ jurisdi-
ctionis Delegatum recurrerunt, ab eo-
demque die vigesima septima Novem-
bris literas impetrarunt, quibus præ-
fato Archiepiscopo significatum, hanc
Parochiam utpote Regiam a jurisdi-
ctione Ordinarii exemptam esse, proin-
censuras, si quas tulisset, revocaret:
idem etiam anno sequenti Casabonus
Cancellarius nomine Pro - Regis Ar-
chiepiscopo insinuabat, additis etiam
minis, quibus tamen nil territus Ar-
chipræsul, respondit, se hoc in nego-
tio nonnisi a S. Canonibus, S. Tridentino,
& SS. Congregationum decretis
præscripta, & per veterem suorum
Prædecessorum consuetudinem firmata
suisse secutum, aliunde vero doceri
haud posse, quod hæc Parochia foret
exempta. Insuper Archiepiscopus Re-
gios

Sæc. XVII. gios Ministros de totius rei æquitatis & justitia per Neapolitanum Sedi Apostolicæ Nuntium edoceri curavit; cum autem hosce Administratores negotium de industria longius protrahere cerneret, anno hujus saeculi secundo ex eunte Mense Februario contra eos numero undecim tanquam per biennium contumaces ultimam citationem exequa decrevit, ac postea eos diris devona Verum die vigesima quarta ejusdem Mensis Marchio de Acernio Regius Delegatus, & die decima octava Martii ipsemet Marchio de Viglianas Pro missis literis apud Archiepiscopum obligando & comminando institit, ad ulteriora non procederet, sed mō censuras revocaret, demum Archi pisco suo jura, rationes, sive officii debitum opponente, rursus Archiepiscopo præcepit, ut suorum Praecessorum jura & documenta ad Regionem Cancellariam transmitteret: id rendit Archipræsul, hujusmodi caussam mes Ecclesiasticam in foro laicali decidi ha posse caussatus: se tamen haec documenta ad Papæ Nuntium transmissum spopondit: Nec tamen propterea aquievit Deputatus, qui Pro Regione nomine Archiepiscopo die vigesima septima Maij significavit, se quidem de super cum Nuntio acturum, prius ta

men Archiepiscopus censuras revoca- Sæc. XVII.
 ret, iisque innodatos absolveret: Ad A.C. 1707.
 hæc reposuit Præsul, id sibi haud am-
 plius integrum esse, eoquod absolutio
 Sacræ Concilii Congregationi reservata
 foret. Die autem nona Maij Cancella-
 riis Archiepiscopo Neapolin profecto
 literas a Pro - Rege, ceterisque Mi-
 nistris subscriptas tradidit, quibus Ar-
 chiepiscopus comparere jussus, intermi-
 natis pœnis ex Urbe Neapolitana disce-
 dere prohibebatur: Præterea dicti Ar-
 chiepiscopi Patruus, ejusque fratres
 in publicum carcerem Pro - Regis jussu
 raptati fuere. Eo comperto Pontifex
 die quarta Novembri Archiepiscopo
 præcepit, ut confestim nemine salutato
 Surrentum rediret, nec inde sine ex-
 presso Pontificis mandato discederet:
 Effluxerat integrum semestre, quo Ar-
 chiepiscopus in sua Diæcesi quiete sub-
 stiterat: die autem vigesima Maij anno
 hujus sæculi tertio Emanuel de Espe-
 dal criminalis Judex cum aliis duobus
 justitiæ Ministris, & triginta circiter
 satellitibus (*) Surrentum venit, ei-
 que Pro - Regis nomine præcepit, ut
 intra sex horarum spatum urbe, &
 postea toto Regno exularet: Nil Archi-
 præsuli reliquum erat, quam sacrum
 fulmen,

(*) *Sbiri vocantur in Italia.*

Sæc. XVI. fulmen, quo se aduersus vim tueretur:
A. C. 1707. mox igitur hunc Judicem diris devovit,
& civitatem, ejusque Diæcesin Ecclesiastico interdicto supposuit: Eadem
vero die vicissim publico edicto, quod
Philippi Hispaniæ Regis nomen præ-
ferebat, omnibus incolis prohibitum,
ne cum Archiepiscopo, utpote Regie
auctoritatis contemptore, quietisque
perturbatore ullo pacto, vel sub quo-
cunque obtentu sub gravissima Regie
indignationis poena agerent: polta
alio edicto cuncta ejus bona fuere pro-
scripta, omnibusque vetitum, ne ei-
dem Archiepiscopo ex quacunque causa
reditus, decimas, vel eidem debita
aut alia jura persolverent. Tertio post
die præfatus Judex cum sexaginta mil-
litibus, aliisque justitiæ Ministris Ar-
chiepiscopale Palatum undique cinxit,
atque ad ejus cubile penetrans, eidem
denuntiavit, ut sine mora e Regno abi-
ret, nec remedia magis violenta ex-
pectaret; cuncta enim ad ejus ejectio-
nem jam parata esse. Igitur Archiep-
scopus vi compulsus, satellitibus cinctus
cymbæ a Judice conductæ unacum suis
familiaribus imponitur, & sex satelli-
tibus eum in alia cymba semper com-
tantibus, tandem Terracinam vectus,
ibidem cum suis navi exscendere jussus
est. Non monitis, non iteratis precibus ac
minis

minis per integros quatuor annos pe- Sæc. XVII.
A. C. 1707.
percerat Pontifex, ut tam enormem &
sacrilegam læsionem Archiepiscopali
dignitati, & immunitati Ecclesiasticæ
illatam digna satisfactione elui obtine-
ret; verum incassum omnia: quo circa
die decima quinta Junii 1703. Cameræ
Apostolicæ commisit, ut juxta S. Ca-
nonum præscripta contra cunctos hujus
violentiae reos procederet: Igitur die
vigesima prima Maij Anno 1707. con-
tra eos publicæ, ut vocant, *Monitorii*
literæ decernuntur, quæ, cum tutus
ad locum, ubi degebant, accessus non
esset, Romæ, & in finibus ditionis Ec-
clesiasticæ affigebantur, simulque om-
nes nominatim intra trimestre Romæ
in Judicio comparere, rationemque red-
dere jubebantur: Pariter Dominicus
Garopholus Provinciæ Calabriæ olim
Præses, quem Reggiensis Archiepisco-
pus ob violatam immunitatem Eccle-
siasticam excommunicationi subjecerat,
per undecim ferme annos contumax,
atque in censuris fordescens, se tan-
quam non excommunicatum, & ne-
quaquam vitandum gesserat, hinc Pon-
tifex acerbiores poenas irrogare com-
pulsus, die decima sexta Maij hoc anno
omnibus Præfulibus, atque Ecclesia-
sticis præcepit, ut præfatum Præsidem
singulis diebus Dominicis & festivis in
suis

Sæc. XVII. suis quisque Ecclesiis candelis accensis,
 A. C. 1707. pulsatisque campanis publice & solemniter excommunicatum denuntiant, cunctisque subditis inhibeant, ne cum eodem versentur, aut eidem, ejusque mandatis pareant.

Ad idem quoque Tribunal Pontificium deferebatur, quod Josephus Carosius de Terra Fossæ Diæcesis Aquilanæ ob homicidia ad mortem damnatus, se esse Clericum prima tonlun initiatum in foro Episcopali allegavit, ac propterea Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus comperta allegati veritate hunc captum suo Tribunalis consignari peteret: Regii autem Ministri ipreto Episcopi monitorio mortis sententiam quidem exequi distulerint, reum tamen ad carceres publicos dum præceperint: Eapropter Episcopus Regiis Ministris sub excommunications poena præcepit, ut hunc captum in carcibus Ecclesiasticis caute custodendum vel consignarent, vel illum in carcibus Laicalibus nomine Ecclesiæ (posita prius legitima cautione) renerent, donec in judicio Ecclesiastico decisum esset, an is privilegio Clericatus gaudeat? Verum Regii Ministri inde perhabito hoc Episcopi monitorio hunc patibuli supplicio affici curarunt & Episcopum, eoquod læsæ immunitatis

571
sec. XVII.
¶ C. 1707.

tatis reos diris devovisset, Neapolin
venire jusserunt, cunctosque, qui in
rei favorem Episcopo suffragabantur,
carceribus manciparunt, tandemque
Episcopum, qui Neapoli pro tuenda
sua caufsa incassum diu moratus, ad
suam Diæcesin reverti, a Papa jussus
erat, ex Pro- Regis mandato ab Urbe
totoque Regno per vim expulerunt,
qui tamen pauloſt in suo exilio mor-
tuuseſt: quapropter Pontifex hoc anno
die trigesima Julii Sacræ Immunitatis
Congregationi injunxit, ut hosce reos
censuras incurriſſe, palam declararet,
qui etiam anno ſequenti tanquam con-
tumaces & vitandi fuerunt denuntiati,
ſacraque sepultura indigni declarati
fuerunt.

§. XI.

Pontificis consilium de adhibendis se-
verioribus remediis contra Immu-
nitatis violatores.

Quoniam vero summus Pontifex hæc *Orat.* *Con-*
mala indies cumulari, ac lenita-*sift.* *Cem.*
tis viam impune sperni cerneret, fe-*XI.* *p. 30.*
veriora remedia adhibere statuit: Hanc
in rem die prima Augusti Purpurato-
rum Senatum habuit, in eoque hæc
exposuit: „Ex quo Catholicæ Eccle-
siae gubernacula non minus inviti,
Hist. Eccles. Tom. LXVII. Oo quam